บทที่ 1

บทนำ

ช่วง 20 ปีที่ผ่าน การศึกษาในด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐาน (Basic Science) และการศึกษาทางคลินิก (Clinical applications) ทำให้ความรู้ความเข้าใจในโรคที่เกี่ยวกับข้อหัวไหล่พัฒนาไปอย่างมาก โดยเฉพาะในโรคเอ็นหุ้มข้อไหล่ฉีก พบอุบัติการณ์ของโรคนี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากทั้งความสัมพันธ์ของอายุที่เพิ่มขึ้น กับอุบัติการณ์ของโรคที่เพิ่มขึ้น[21] และความต้องการใช้งานของข้อไหล่ในผู้ป่วยที่เพิ่มขึ้น ทำให้แพทย์ออร์โธปิดิกส์ต้องทำการรักษาผู้ป่วยในโรคกลุ่มนี้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังต้องติดตามวิวัฒนาการและวิธีการรักษาใหม่ๆในโรคนี้

ในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ พบผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคเอ็นหุ้มหัวไหล่ฉีกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆเช่นเดียวกัน โดยจากสถิติ ฐานข้อมูลผู้ป่วยนอกในระบบ SMI ในปี 2552 พบผู้ป่วยจำนวน 133 คน (ชาย 25 คน หญิง 88 คน) และในปี 2553 ตั้งแต่ เดือน มีนาคม ถึง กันยายน 2553 พบผู้ป่วยจำนวน 156 คน (ชาย 56 คน หญิง 92 คน) โดยผู้ป่วยในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะได้รับการรักษาโดยการไม่ผ่าตัด (Conservative treatment) แต่อย่างไรก็ตามยังมีผู้ป่วยจำนวนไม่น้อยต้องเข้ารับการผ่าตัดเย็บซ่อม เย็บหุ้มข้อไหล่ฉีกโดยจากสถิติของโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ มีปริมาณผู้เข้ารับการผ่าตัดเย็บซ่อมเอ็นเอ็นหุ้มข้อไหล่ในปี 2551 จำนวน 15 คน ปี 2552 จำนวน 22 คน และใน ปี 2553 ตั้งแต่เดือน มกราคม ถึงเดือนกันยายน จำนวน 24 คน สำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดเย็บหุ้มเอ็นข้อไหล่ฉีก ในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่เกือบทุกรายใช้วิธีการผ่าตัดส่องกล้องทุกขั้นตอน(All arthroscopic procedure) ซึ่งมีข้อได้เปรียบมากกว่าการผ่าตัดวิธีรักษาอื่นๆ (จากหัวข้อทบทวนวรรณกรรมและวิจัย (Review Literature)

จากการศึกษาในต่างประเทศพบว่า ผลการรักษาโดยวิธีการผ่าตัดส่องกล้องทุกขั้นตอน(All arthroscopic procedure) ได้ผลดีเทียบเท่าหรือเหนือกว่าการรักษาโดยวิธีอื่น[22-26] สำหรับการรักษาในประเทศไทย พบว่ามีเพียงการศึกษาเดียวที่เกี่ยวกับการผ่าตัดเย็บซ่อมเอ็นหุ้มข้อไล่ฉีก โดยเป็นการศึกษาเปรียบเทียบกับการเย็บซ่อมเอ็นหุ้มข้อไหล่ฉีก โดยวิธีการส่องกล้องเปิดแผลผ่าตัดเล็กช่วยกับวิธีแบบดั้งเดิม (Preliminary Result of Arthroscopic-assited Mini-open Rotator Cuff repair and

Conventional Open Rotator Cuff repair)[20] ยังไม่มีการศึกษาถึงผลการรักษาโดยวิธีการผ่าตัดส่องกล้องทุกขั้นตอน (All arthroscopic procedure) มาก่อน

ดังนั้นการศึกษานี้ จะเป็นการศึกษาถึงผลของการรักษาเย็บซ่อมเอ็นหุ้มข้อไหล่ฉีกด้วยวิธีการผ่าตัดส่องกล้องทุกขั้นตอน (All arthroscopic procedure) ครั้งแรกในประเทศไทย โดยศึกษาในผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัดเย็บซ่อมเอ็นหุ้มข้อไหล่ฉีก ในโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ตั้งแต่ มกราคม 2549 ถึง กันยายน 2553 โดยนายแพทย์ชนะการ พรพัฒน์กุล โดยศึกษาทั้งในด้าน ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ความพึงพอใจ ระดับความเจ็บปวด (Visual analog scale) พิสัยการเคลื่อนไหวของข้อไหล่ (Range of motion) และประเมินคะแนนข้อไหล่ (Functional Shoulder Score) ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเป็นส่วนช่วยในการตัดสินใจเลือกการรักษาที่เหมาะสมและพัฒนาการรักษาผู้ป่วยในโรคเย็บหุ้มข้อไหล่ฉีกต่อไป